

Arrest

nr. 42 805 van 30 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 12 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 januari 2010 tot teruggrijping (bijlage 11).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. GHAMBA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is op 23 januari 2010 aangekomen op de luchthaven van Zaventem, komend uit Kinshasa met vlucht SN354. De met grenscontrole belaste autoriteiten stelden vast dat verzoeker geen documenten kon overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde en brachten de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van hun vaststellingen op de hoogte.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 23 januari 2010 een beslissing tot teruggrijping en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

De beslissing tot teruggrijping, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 23 januari 2010, is gemotiveerd als volgt:

"(...) Op 23/01/2010 om 10 :45 uur, is bij grensdoorlaatpost BRUNAT,

*door ondergetekende (C. W.), Hoofdinspecteur van Politie de heer / mevrouw :
achternaam (L. M.) voornaam (A.)*

(...)

*nationaliteit Congo (Dem.Rep.) woonachtig te /
houder/houdster van document PP nummer (...)*

afgegeven te RDC d.d. : 04/11/2009

*houder/houdster van visum nr. (...) type C afgegeven door Portugese Ambassade te Kinshasa
geldig van 19/01/2010 tot 05/03/2010*

voor de duur van 30 dagen, met het oog op : /

komend uit Kinshasa met vliegtuig vlucht SN354 in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen :

☒ (E) *Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)*

Betrokkene verklaart voor toeristische doeleinden naar Portugal te reizen. Betrokkene is niet in het bezit van documentatie waaruit een gepland toeristisch verblijf in Portugal blijkt (geen toeristische info, reisbrochures, stadsplannetjes of enige andere vorm van toeristische referentie)

Betrokkene verklaart in Portugal rondgeleid te zullen worden door een kennis maar hij kan geen naam van een contactpersoon of contactadres voorleggen.

Betrokkene verklaart na zijn reis in Portugal onmiddellijk terug te keren naar Kinshasa maar volgens zijn ticket zou hij eerst nog 2 weken in België verblijven. Betrokkene verklaart daarna bij familie te zullen verblijven in België maar na contactname met een familielid blijkt dit niet te kloppen. Betrokkene legt bijgevolg tegenstrijdige verklaringen af. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

De beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, genomen in toepassing van artikel 74/5, §1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), werd verzoeker eveneens op 23 januari 2010 ter kennis gebracht.

1.3. Verzoeker diende tegen de beslissing tot teruggrijping bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

1.4. Bij arrest nummer 37 694 van 27 januari 2010 verwierp de Raad het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot teruggrijping.

2. Over de rechtspleging

Het gebruik van de talen in de rechtspleging wordt op dwingende wijze geregeld door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij deze die thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, v° Droit administratif, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250). Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur, conform de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd genomen in het Nederlands dient de Raad de Nederlandse taal als proceduretaal te hanteren. Er kan derhalve geen gevolg gegeven worden aan de vraag van verzoeker om de Franse taal als proceduretaal te gebruiken.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad te wijzen op het feit dat artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door de wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen betreffende asiel en immigratie en in werking getreden op 29 mei 2009, luidt als volgt:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.”

Verzoeker, die op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing, in toepassing van artikel 74/5, § 1, 1°, van de Vreemdelingenwet, werd vastgehouden in een welbepaalde plaats gesitueerd in het grensgebied en dit in afwachting van zijn terugdrijving van het grondgebied, beschikte bijgevolg over een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing om zijn verzoekschrift in te dienen.

De bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 23 januari 2010. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Verzoeker beschikte bijgevolg vanaf 24 januari 2010 over vijftien dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd evenwel slechts op 12 februari 2010 aangetekend verzonden aan de Raad, terwijl de laatste nuttige dag maandag 8 februari 2010 was. Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd dan ook laattijdig ingediend.

Ter terechtzitting stelt verzoeker geen verantwoording te kunnen geven voor het laattijdig indienen van het verzoekschrift.

Er dient derhalve te worden besloten dat het verzoek tot nietigverklaring onontvankelijk is *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK